Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Telenești (judecător: Ciobanu Gh.)
dosarul nr.2a-548/2025

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

23 octombrie 2025 mun. Bălți

Instanța compusă din:
Președintele completului Grosu Stanislav
Judecători Țihonschi Alina și Sajin Mariana
Grefier Inna Oineagra

examinând în ședință publică, cererea de apel depusă de avocatul Pagu Alexandru în interesele „Nagoltrans" SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 10.02.2025,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Nagoltrans" SRL, împotriva lui Palii Veaceslav privind repararea prejudiciului material, încasarea chiriei restante, penalităților, dobânzilor de întârziere și a cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t :

Pretenţiile reclamantului:

La data de 16 mai 2024 „Nagoltrans" SRL a depus la Judecătoria Orhei (sediul Telenești) cerere de chemare în judecată împotriva lui Palii Veaceslav, privind repararea prejudiciului material, încasarea chiriei restante, penalităților, dobânzilor de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a invocat că, la 09 iunie 2021, SRL „Nagoltrans" a încheiat cu Palii Veaceslav un contract de locațiune a automobilului de model Toyota Prius, număr de înmatriculare *****.

Potrivit pct. 3.1 din contractul de locațiune, reclamantul a oferit, iar pârâtul a primit în locațiune automobilul enunțat pe un termen de 10 zile, termen care a început la 09 iunie 2021 și urma să ia sfârșit la 19 iunie 2021.

Conform pct. 4.1 al contractului de locațiune, părțile au mai convenit că, prețul chiriei constituie 315 lei pentru o zi.

Automobilul de model Toyota Prius, număr de înmatriculare *****, s-a aflat în posesia și folosința pârâtului în perioada 09 iunie 2021-05 octombrie 2021.

Reclamantul a stabilit că Palii Veaceslav a abandonat automobilul, care ulterior a fost ridicat de reprezentanții companiei, cu restanța la chirie de 33 180,00 lei și cu diverse deteriorării, ceea ce este confirmat prin procesul-verbal de constatare din 05 octombrie 2021.

La caz, a făcut trimitere la prevederile pct. 5.4 și 9.2 din Contractul de locațiune prevede obligația locatarului de a restitui automobilul închiriat la expirarea termenului stabilit în contract în starea în care a fost transmis.

Totodată, potrivit Raportului de evaluare a pagubei nr. 3625/10A din 19 octombrie 2021, efectuat de „Expertauto-Plus” SRL, suma totală a prejudiciului material cauzat companiei în urma producerii deteriorărilor este de 6386 lei, suma necesară pentru reparația automobilului. Pârâtul, fiind citat să se prezinte la examinarea automobilului, nu s-a prezentat.

Mai mult, conform pct. 9.1 al contractului din 09 iunie 2021: „locatarul care nu achită chiria în termen urmează a achita şi penalitatea în sumă de 0,2 % din suma datorată”.

Așadar, penalitatea contractuală calculată constituie suma de 59 724,00 lei, iar dobânda de întârziere pentru neachitarea sumei prejudiciului în termen constituie suma de 2 512,00 lei.

La data de 22 aprilie 20224, a fost expediată în adresa pârâtului o notificare prin care a fost somat să achite suma prejudiciului şi chiria restantă, însă pârâtul a ignorat solicitările de soluționare a litigiului pe cale amiabilă.

Reclamantul a solicitat încasarea de la de la Palii Veaceslav în beneficiul „Nagoltrans” SRL a chiriei de restantă în sumă de 33 180,00 lei, a penalității în sumă de 59 724,00 lei, prejudiciul material în sumă de 6 386,00 lei, dobânda de întârziere în sumă de 2 512,00 lei, taxa de stat însumă de 3 604,00 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 6 000,00 lei.

În drept, reclamantul își întemeiază pretențiile conform dispozițiilor art.art.9, 11, 16, 942, 947-950, 1251-1287 Cod civil.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din data de 17 mai 2024, a fost acceptată spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de către „Nagoltrans” SRL.

Prin încheierea Orhei (sediul Telenești) din data de 24 octombrie 2024, s-a dispus examinarea în procedura contencioasă cererea de chemare în judecată depusă de „Nagoltrans” SRL, împotriva lui Palii Veaceslav privind repararea prejudiciului material, încasarea chiriei restante, penalităților, dobânzilor de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 10.02.2025, acțiunea civilă a fost respinsă.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la data de 10.02.2025 avocatul Pagu Alexandru în interesele „Nagoltrans” SRL a depus cerere de apel nemotivată, invocând dezacordul cu hotărârea primei instanțe și a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea va fi admisă integral.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

La caz, s-a stabilit cu certitudine că, dispozitivul hotărârii contestate cu apel a fost emis la data de 10.02.2025, iar cererea de apel nemotivată, a fost depusă la 10.02.2025, prin urmare în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului, apelantul a reținut că concluziile primei instanțe sunt în

contradicție cu circumstanțele pricinii, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

A remarcat asupra faptului că concluzia instanței referitoare la art. 8 din Codul civil (în vigoare la momentul încheierii contractului) și anume că drepturile și obligațiile se nasc din contracte și alte acte juridice este în contradicție cu dispozitivul emis de a respinge acțiunea, or actul juridic conform art. 195 Cod civil „este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile".

Prin urmare, consideră că prima instanță a stabilit cu certitudine că potrivit Contractului de locațiune din 09 iunie 2021, Palii Veaceslav, a primit automobilul de model Toyota Prius n/i *****, în stare tehnică bună și fără deteriorări, fiind întocmit procesul-verbal de predare al automobilului, semnat de ambele părți.

Conform procesul-verbal de constatare din 05 octombrie 2021, automobilul a fost găsit abandonat, însă cu semne vizibile că acest automobil a fost deteriorat.

În procesul-verbal din 05 octombrie 2021 sunt indicate expres deteriorările și restanța la chirie pentru automobil, la momentul ridicării acestuia, fapt care însăşi Palii Veaceslav nu l-a negat în instanța de fond.

Potrivit pct. 5.4 din Contractul de locațiune prevede obligația locatarului de a restitui automobilul închiriat la expirarea termenului stabilit în contract în starea în care a fost transmis.

Prin urmare, consideră că obligația locatarului Palii Veaceslav de a restitui automobilul în starea în care a fost transmis și de a repara prejudiciul cauzat conform pct. 9.2 din Contractul de locațiune, este și obligația ce incumbă acesteia.

Or, repararea prejudiciului este apriori o obligație contractuală asumată de Palii Veaceslav și garantată prin semnarea contractului și a actelor de predare-primire/restituirea automobilului.

Instanța la pagina 6 din Hotărâre, eronat și cel puțin nu a studiat detaliat materialele cauzei civile a indicat precum că, doar în cazul deteriorării motorului contractul de locațiune prevede repararea de către locatar a prejudiciului cauzat locatorului, ceea ce desigur este o abordarea ilegală și neîntemeiată, ba chiar părtinitoare a instanței de judecată.

Per a contrario, locatarul are obligația de e executa contractul de locațiune, or întregul contract conține drepturi și obligații ce rezultă din închirierea automobilului inclusiv pct. 5.4. pct. 9.2 al contractului de locațiune care prevede clar și explicit că locatarul trebuie să restituie automobilul în starea tehnică în care i-a fost transmis și în cazul în care automobilul va prezenta careva defecte deteriorări va surveni obligația contractuală de reparare a prejudiciului cauzat.

Şi anume faptul că între Palii Veaceslav și SRL „Nagoltrans” sunt raporturi contractuale și se aplică normele prevederilor contractului încheiat între părți și cele ale Codului civil privind relațiile de locațiune.

Or, aprecierea instanței este vădit neîntemeiată și subiectivă fără a se baza pe probe conform art. 117-118 CPC.

Conform Procesului-verbal din 05.10.2021 s-a constatat, conform pct. 5.5 din contractul de locațiune, faptul de abandon al automobilului, fiind confirmat de 2 participanți prezenți la ridicarea automobilului.

Astfel, stabilește că potrivit legislației art. 118 CPC, apelantul este degrevat de probațiune, deoarece, sarcina probării achitării plaților la chirie incumbă nemijlocit locatarului Palii Veaceslav, care nu a probat achitarea sumelor datorate.

Or, în cadrul examinării cauzei, locatarul, nu a negat faptul că pârâtul a abandonat automobilul anume la data de 05 octombrie 2021 și nu a prezentat la solicitarea instanței nici o probă care ar combate data ridicării automobilului indicată în Procesul-verbal din 05 octombrie 2021.

Mai mult ca atât pct. 9.7 din contractul de locațiune din 09.06.2021, „Dacă după expirarea termenului de locațiune locatarul nu restituie automobilul închiriat, „locatarul este obligat să achite locatorului chiria pentru zilele în care a reținut automobilul peste termenul stabilit în contract”.

Acest punct din contract este fundamentat juridic și prin art. 1280 alin. (1): dacă raporturile contractuale continuă în mod tacit după expirarea contractului de locațiune acesta se consideră prelungit pe un termen nedeterminat

Or, Procesul-verbal din 05.10.2021, întrunește condițiile unui act juridic civil și probează situația raportului juridic de locațiune, or proba respectivă întrunește condițiile prevăzute în art. 117-118 CPC, și nu a fost combătute cu alte probe.

Or, în conformitate cu art.123 alin.(6) Codul de procedură civilă, faptele invocate de una din parți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Sarcina probațiunii de achitare a chiriei incumbă potrivit art. 118 alin. (1) CPC, locatarului, or aceasta din urmă urma să prezinte bonuri de plată/facturi că a achitat plata chiriei, iar afirmația reprezentantului acestuia că are niște foițe nu sunt legale și nu au calitate de probă în proces civil.

Total automobilul s-a aflat în posesia și folosința pârâtului în perioada 09.06.2021 - 05.10.2021, total 119 zile de locațiune. Locatarul, a achitat doar parțial suma de 3 200,00 lei chiria și garanția în sumă de 50 euro (echivalent a 1100 lei).

Astfel, locatarul urmează să achite diferența de 33 180,00 lei, datoria acumulată la data de 05.10.2021.

Hotărârea de judecată nu se poate baza pe presupuneri și deduceri personale și

subiective a judecătorului, dar susținută de probe pertinente și concludente.

Instanța de fond urma să dea o apreciere cumulativă a probelor, instanța a omis această obligație prevăzută de lege.

De aici rezultă că prima instanță a fost părtinitoare, la examinarea cauzei civile, ceea ce contravine legii și anume art. 26, 293-240 CPC.

Conform art. 1269 din Codul civil al R.M prevede clar și explicit că locatarul este ținut să repare prejudiciul suferit de locator prin pierderile survenite la bunul închiriat dacă nu va demonstra că pierderile nu se datorează vinovăției sale sau a persoanelor cărora le-a permis folosința bunului sau accesul la el.

Conform pct. 9.2 din Contractul de locațiune încheiat între Palii Veaceslav și SRL „Nagoltrans" prevede clar și explicit că „Dacă locatarul restituie automobilul într-o starea înrăutățită, este obligat să repare starea în care l-a primit".

Prin urmare, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, acesta fiind un temei de apel prevăzut de art. 386 alin. (1) lit. a)-d) CPC.

Inclusiv instanța nu a aplicat normele de drept ce urmau a fi aplicate cauzei de față.

Instanța de fond urma să dea o apreciere cumulativă a probelor, instanța a omis această obligație prevăzută de lege.

Conform rigorilor CPC RM, concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre doar prin probe. Hotărârea nu poate fi bazată pe presupuneri despre circumstanțele cauzei. Hotărârea se bazează doar pe dovezile care au fost prezentate de părți și ceilalți participanți la proces.

Apelantul, luând act de Hotărârea motivată a primei instanțe a ajuns la concluzia că aceasta este ilegală și pasibilă casării, deoarece nu corespunde exigenților enunțate.

În mod special, atenționează că aceasta nu corespunde tuturor normelor de drept material și procesual.

Potrivit Principiului nr. 6 al Recomandării nr.R(84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată de Comitetul Miniştrilor al Consiliului Europei la 28.02.1984, Hotărârea instanței de judecată trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de părți, adică formulările din conținutul hotărârii trebuie să corespundă exigenților de: corectitudine, certitudine, concretețe, deplinătate, claritate, consecutivitate, logică, elocvență, lipsă de rezerve (necondiționalitate), sobrietate, oficialitate și pertinență.

În acest sens, apelantul a menționat că, calitatea unei hotărâri judecătorești depinde în principal de calitatea motivării. O motivare bună este o necesitate imperioasă care nu poate fi neglijată în favoarea celerității. Motivarea hotărârii este în principal o garanție

împotriva arbitrarului. Pe de o parte ea obligă judecătorul să distingă mijloacele de apărare ale părților și să precizeze elementele care îi justifică decizia și o fac să fie conform legii, pe de altă parte ea permite o înțelegere a funcționării justiției de către societate. Motivarea trebuie să exprime respectarea de către judecător a principiilor enunțate de CtEDO, în special respectarea dreptului la apărare și dreptul la un proces echitabil.

În drept, apelantul și-a motivat cererea pe prevederile art. 239, art. 360 alin. (1) lit. a), art. 364-365, art. 385 alin. (1) lit. c), art. 386 alin. (1) lit. a)-d) CPC RM.

În cadrul ședințelor de examinarea cauzei în ordine de apel, reprezentantul apelantului „Nagoltrans" SRL avocatul Pagu Alexandru a pledat pentru admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 10.02.2025 cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată înaintată de „Nagoltrans" SRL, împotriva lui Palii Veaceslav privind repararea prejudiciului material, încasarea chiriei restante, penalităților, dobânzilor de întârziere și a cheltuielilor de judecată să fie admisă integral.

Mai mult, a explicat instanței că este un drept discreționar al reclamantului care poate înainta și la momentul intentării acțiunii în judecată penalitate. Consideră că nu e obligatoriu de a notifica debitorul despre cuantumul penalității, or în notificare este indicat că în cazul neachitării datoriei se va percepe penalitate de întârziere, dobândă de întârziere, cheltuieli de judecată, de taxă de stat și de acordare a asistenței juridice. Astfel, apelantul consideră că nu era necesar de a fi indicat expres în notificare calcul penalității și dobânda de întârziere, or aceasta urmează a fi calculată în momentul adresării în instanța în judecată.

Relevă că dobânda de întârziere a fost calculată din data expedierii notificării, solicitând încasarea dobânzii legale.

Intimatul Palii Veaceslav, în cadrul ședințelor petrecute în ordine de apel nu s-a prezentat. Fiind citat legal, nu a anunțat instanța despre motivele imposibilității prezenței sale.

În conformitate cu dispozițiile art. 379 alin. (2) Cod procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului. În consecință, coroborând normele enunțate, Colegiul civil a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa intimatului.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces, a materialelor din dosar, Colegiul civil consideră că apelul urmează a fi admis iar hotărârea casată integral cu emiterea unei noi hotărâri din următoarele considerente.

Conform art.385 lit. c) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărârea primei instanţe, emiţând o nouă hotărâre.

Conform art.386 alin. (1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă:

a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin;

b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente;

c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;

d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Conform art. 373 Cod de procedura civilă, (1) instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participantii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanta de apel se pronunța în fond, numai în temeiul celor invocate în prima instanța. (5) Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alţi participanti la proces.

Prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instante, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În cadrul examinării cauzei, Colegiul Civil a constatat că la data de 09 iunie 2021, între „Nagoltrans” SRL și Palii Veaceslav a fost încheiat un contract de locațiune a automobilului, potrivit căruia reclamantul/locator a transmis pârâtului/locatar în folosință și posesie temporară automobilul de model Toyota Prius cu număr de înmatriculare ***** (f.d. 7).

Potrivit pct.3.1 al contractului, termenul de locațiune a fost stabilit pe o perioadă de 10 (zece) zile, începând cu data de 09.06.2021 ora 10:56 până la data de 19.06.2021 ora 10:55.

Iar conform pct.4.1 al contractului, Palii Veaceslav și-a asumat obligația de a achita suma de 315 lei, pentru o zi de locațiune.

Potrivit pct.5.6 al contractului nominalizat, părțile au stabilit obligația locatarului de a restitui automobilul închiriat la expirarea termenului stabilit în contract, în aceeași stare în care i-a fost transmis, ținându-se cont de uzura normală a automobilului.

Potrivit procesului-verbal de predare a automobilului la contractul de locațiune din 09 iunie 2021, rezultă că locatorul a predat automobilul de model Toyota Prius cu număr de înmatriculare *****, iar locatarul Palii Veaceslav a primit în locațiune acest automobil în stare tehnică bună. La primirea automobilului, careva defecțiuni și/sau neajunsuri nu au existat (f.d. 8 verso).

Potrivit procesului - verbal cu privire la constatarea faptului de abandonare a automobilului din 05 octombrie 2021, s-a stabilit că automobilul Toyota Prius cu număr de înmatriculare ***** a fost abandonat, iar la găsirea automobilului avea următoarele deteriorări vizibile și/sau lipsuri: bară față deteriorată, toate 4 jante defectate (f. d. 9). Automobilul s-a aflat în posesia și folosința lui Palii Veaceslav în perioada 09 iunie 2021 – 05 octombrie 2021.

Potrivit pct. 5.4 contractul de locațiune din 09 iunie 2021 prevede că, în cazul în care la restituire automobilul va avea semne vizibile de deteriorări şi/sau lipsuri, acestea se vor înscrie în procesul-verbal de restituire, după care automobilul va fi examinat de către o întreprindere specializată pentru stabilirea pagubei materiale.

Potrivit înștiințării anexate la materialele cauzei, Palii Veaceslav a fost informat despre faptul că, la data de 19 octombrie 2021, ora 12:00, se va efectua examinarea automobilului de model Toyota Prius cu număr de înmatriculare *****, pentru constatarea pagubelor materiale (f.d. 10).

Conform avizului nr. *****, înștiințarea a fost restituită de Oficiul Poștal cu mențiunea „plecat” (f.d. 10).

Potrivit clauzei contractuale stabilită la pct. 9.2 al contractului, părțile au prescris că, dacă locatarul restituie automobilul într-o stare înrăutățită, cu deteriorări și/sau lipsuri, este obligat să repare prejudiciul material cauzat locatorului.

Potrivit actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 3625/10A din 19 octombrie 2021, întocmit de expertul Ciobanu Andrian, în rezultatul examinării automobilului de model Toyota Prius cu număr de înmatriculare *****, s-a stabilit că mijlocul de transport auto, având deteriorări avariate și pentru lichidarea lor sunt necesare lucrări de reparație la detalii – bara de protecție față, janta roții 4 bucăți (f.d.11).

Conform Raportului de evaluare a pagubei nr. 3625/10A din 19 octombrie 2021, valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului Toyota Prius cu număr de înmatriculare DTE, constituie suma de 6 386,04 lei (f.d. 12-13).

La data de 22 aprilie 2024, reclamantul a expediat în adresa pârâtului o notificare privind achitarea datoriei acumulate (f.d. 17).

Potrivit avizului nr. *****(f.d. 18), înștiințarea a fost restituită cu mențiunea „Plecat”.

La data de 16 mai 2024 „Nagoltrans” SRL a depus la Judecătoria Orhei (sediul Telenești) cerere de chemare în judecată împotriva lui Palii Veaceslav, privind repararea prejudiciului material, încasarea chiriei restante, penalităților, dobânzilor de întârziere și a cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea de la de la Palii Veaceslav în beneficiul „Nagoltrans” SRL a chiriei de restantă în sumă de 33 180,00 lei, a penalității în sumă de 59 724,00 lei, prejudiciul material în sumă de 6 386,00 lei, dobânda de întârziere în sumă de 2 512,00 lei, taxa de stat însumă de 3 604,00 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 6 000,00 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din data de 17 mai 2024, a fost acceptată spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de către „Nagoltrans” SRL.

Prin încheierea Orhei (sediul Telenești) din data de 24 octombrie 2024, s-a dispus examinarea în procedura contencioasă cererea de chemare în judecată depusă de „Nagoltrans” SRL, împotriva lui Palii Veaceslav privind repararea prejudiciului material, încasarea chiriei restante, penalităților, dobânzilor de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 10.02.2025, acțiunea civilă a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că SRL „Nagoltrans” nu a prezentat probe că a întreprins acțiuni de solicitare a restituirii bunului, precum nu a demonstrat existența datorie de 33 180,00 lei, or, reclamantul nu a prezentat bonuri fiscale, acte contabile, care să demonstreze ce sumă a fost plătită de către pârât și ce sumă datorează, iar procesul-verbal din 05 octombrie 2021 fiind insuficientă pentru a demonstra indubitabil că, Palii Veaceslav ar datora suma de 33 180,00 lei.

Cu privire la prejudiciul material, instanța a conchis că locatorul SRL „Nagoltrans”, este proprietarul bunului închiriat, respectiv poartă riscul folosirii obișnuite a bunului închiriat, totodată stabilind faptul că Palii Veaceslav, pe perioada locațiunii bunului închiriat, automobilul de model Toyota Prius cu număr de înmatriculare *****, a folosit bunul în conformitate cu destinația şi în conformitate cu prevederile contractului de locațiune.

Instanța de fond a menționat că probele cercetate referitor la defecțiunile depistate la automobilul închiriat, nu demonstrează că între acțiunile locatarului Palii Veaceslav și defectarea automobilului de model Toyota Prius cu număr de înmatriculare ***** ar exista relație cauzală, precum și nu a fost prezentate probe ce ar confirma existența defecțiunilor la motorul automobilului sus nominalizat ca urmare a pătrunderii apei în motor. În acest sens, respingând cerințele reclamantei.

Colegiul Civil reține că, concluziile instanței de fond raportate la speța în cauză denotă un caracter eronat, fiind emise în contrariu cu legea pertinentă ce guvernează cu raportul juridic dedus judecății, iar constatările primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei. Totodată normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, instanța totodată dând apreciere eronată a prevederilor contractuale ce au stat la baza existenței raporturilor juridice dintre părțile litigante, fapt ce indubitabil constituie temei de casare.

În context, Colegiul urmează să atragă atenția asupra prevederilor articolului 5 alin. (1) Cod de procedură civilă care declară că, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În conformitate cu prevederile art.776 Cod civil obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Conform prevederilor art. 312 Cod civil, consimțământul este manifestarea, exteriorizată de voință a persoanei de a încheia un act juridic și este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.

Subsecvent, potrivit art.1251 Cod civil, prin contractul de locațiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Potrivit art.1254 Cod civil, (1) Locatorul este obligat să predea locatarului bunul în starea corespunzătoare, conform destinaţiei convenite prin contract, şi să menţină bunul în această stare pe durata locaţiunii. (2) Bunul dat de locator trebuie să fie liber de orice viciu material sau juridic. (3) Bunul este considerat liber de orice viciu material cînd are caracteristicile convenite. Bunul este liber de vicii materiale în cazul în care poate fi folosit conform destinaţiei stabilite în contract, dacă nu s-a convenit asupra unor anumite caracteristici, sau conform destinaţiei obişnuite a unor asemenea bunuri dacă nu s-a convenit asupra folosinţei. (4) Bunul este considerat liber de orice viciu juridic dacă nici un terţ nu poate valorifica drepturi asupra acestui bun în perioada pentru care a fost încheiat contractul. (5) Locatorul garantează contra viciului material sau juridic chiar dacă nu l-a cunoscut la încheierea contractului. (6) Înainte de a-şi valorifica drepturile, locatarul trebuie să-l informeze pe locator despre viciile bunului depistate.

Potrivit art. 1260 Cod Civil RM, „Dacă locatorul nu predă la timp bunul închiriat sau refuză să-l predea, locatarul este în drept să ceară executarea acestei obligaţii şi repararea prejudiciului sau rezoluțiunea locațiunii şi repararea prejudiciului cauzat astfel”.

Conform prevederilor art.1264 Cod civil, (1) Locatarul este obligat: a) să folosească bunul potrivit destinaţiei şi în conformitate cu clauzele contractului; b) să păstreze şi să asigure integritatea bunului; c) să acopere cheltuielile curente de folosire şi întreţinere în stare normală a bunului; d) să efectueze reparaţia curentă a bunului. (2) Reparaţia curentă presupune intervenţiile necesare în rezultatul folosinţei conform destinaţiei a bunului şi care, în mod echitabil, pot fi puse pe seama locatarului, avînd în vedere în special natura bunului, destinaţia pentru care este folosit şi termenul locaţiunii. (3) Locatarul nu este obligat să efectueze reparaţiile curente doar pentru a înlătura efectele uzurii normale a bunului.

Potrivit prevederilor art.1265 Cod civil, prevede că, (1) Locatarul nu poartă răspundere pentru uzura normală a bunului închiriat dacă acesta a fost folosit potrivit destinaţiei şi în conformitate cu clauzele contractului. (2) Uzura normală presupune semnele obişnuite şi inevitabile ale unei folosinţe prudente însoţite de întreţinere corespunzătoare.

Având în vedere totalitatea normelor sus-indicate, Colegiul Civil atestă că în obligația locatarului era să restituie automobilul de model Toyota Prius cu număr de înmatriculare ***** la data stabilită în contractul de locațiune din 09.06.2021, potrivit prevederilor pct. 5.6 din contract, or acesta nu a fost prelungit.

Prin urmare, nesatisfacerea obligațiilor sale contractuale a dus nestingherit la survenirea consecințelor nedorite pentru debitor, acesta din urmă acumulând o restanță la chirie în mărime de 33 180 lei pentru perioada 09.06.2021-05.10.2021, suma menționată urmând a fi încasată din contul intimatului Palii Veaceslav.

Cu referire la prejudiciul material, Colegiul relevă că potrivit art. 1269 alin. (1) Cod Civil RM, „Locatarul este ţinut să repare prejudiciul suferit de locator prin pierderile survenite la bunul închiriat dacă nu va demonstra că pierderile nu se datorează vinovăţiei sale sau a persoanelor cărora le-a permis folosinţa bunului sau accesul la el”.

Astfel, pe perioada existenței raportului obligațional între Palii Veaceslav și „Nagoltrans” SRL conform contractului de locațiune din 09.06.2021, răspunderea pentru automobilul de model Toyota Prius cu număr de înmatriculare ***** era în sarcina locatarului. De altfel, potrivit prevederilor contractuale nr. 8.1.8, a fost stabilit că locatarul urmează să restituie automobilul închiriat la expirarea termenului stabilit în contract, în aceeași stare în care a fost transmis, ținându-se cont de uzura normală a automobilului.

Conform raportului de evaluare a pagubei nr. 3625/10A din 19 octombrie 2021, valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului Toyota Prius cu număr de înmatriculare *****, constituie suma de 6 386,04 lei (f.d. 12-13).

Astfel, în sarcina locatarului Palii Veaceslav va fi compensarea sumei menționate locatorului „Nagoltrans” SRL pentru deteriorările depistate la momentul preluării automobilului Toyota Prius cu număr de înmatriculare *****.

Cu privire la penalitatea stabilită în mărime de 59 724,00 lei, Colegiul Civil reține că potrivit art. 947 alin. (1) CC clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Conform clauzei contractuale nr. 9.1 a contractului de locațiune, părțile au stabilit că „locatarul care nu achită chiria în termen, urmează a achita și penalitatea în sumă de 0,2% din suma datorată”.

În contextul celor stabilite, Colegiul menționează că dacă în cazul neexecutării obligației creditorul poate primi fie o sumă de bani, fie un alt bun, este evident că acel „alt bun” sau „acea sumă” trebuie să fie similară sau echivalentă obligației neexecutate. Or, suma de bani nu poate fi disproporționat de mare decât valoarea bunului datorat.

Or, Colegiul Civil urmează să rețină că atunci când obligația are ca obiect o creanță pecuniară și aceasta este disproporționată, în situația de față în care penalitatea exprimată procentual depășește valoarea datoriei din care este calculată, aceasta urmează a fi redusă prin micșorare până la valoarea datoriei de bază dispusă spre încasare – 33 180,00 lei.

De altfel, potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) Cod Civil RM, „Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară”.

În speță, penalitatea solicitată este vădit disproporționată în raport cu datoria de bază, motiv pentru care se impune reducerea ei la un nivel rezonabil, or dimensiunea

penalității, care depășește datoria principală, transformă clauza penală dintr-un instrument reparator într-o sancțiune punitivă, ceea ce legea civilă nu permite.

Astfel, o penalitate care aproape dublează debitul principal nu mai reflectă prejudiciul real, ci conduce la o îmbogățire nejustificată a creditorului, contrar art. 10 Cod civil, or scopul penalității este de a compensa întârzierea, nu de a sancționa în mod excesiv debitorul.

La caz acumularea unei penalități atât de mari este rezultatul lipsei de diligență a creditorului, care a permis trecerea unui interval de timp considerabil înainte de a formula pretențiile, iar această pasivitate nu poate fi pusă în sarcina debitorului.

Jurisprudența instanțelor naționale este constantă în sensul reducerii penalităților care depășesc datoria principală, tocmai pentru a menține proporționalitatea și echilibrul contractual, or menținerea penalității în cuantumul solicitat ar avea un caracter confiscator și ar încălca principiul proporționalității, motiv pentru care este necesar ca penalitatea să fie redusă la nivelul datoriei de bază.

Astfel, reducerea penalității la cuantumul debitului principal asigură echilibrul între interesele părților și păstrează caracterul compensatoriu prevăzut de lege, or în raport cu prejudiciul real și cu economia contractului, penalitatea nu poate depăși obligația principală fără a încălca limitele rezonabilului și ale bunei-credințe.

Totodată, potrivit prevederilor art.942 alin.(1) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

(2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Potrivit art. 874 alin. (1) Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plăteşte o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

În conformitate cu prevederile art. 2025 Cod civil al RM:

(1) Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

(2) În cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului și nu a costului reparației dacă costul reparației depășește disproporționat pierderea valorii. Această regulă se aplică animalelor doar dacă aceasta este oportună, avînd în vedere scopul pentru care animalul este ținut.

(3) Despăgubirea se stabilește sub forma unei sume globale sau, dacă prejudiciul are caracter continuu, sub forma unei prestații periodice. În cazul în care se stabilește o despăgubire sub forma prestației periodice, debitorul poate fi obligat la constituirea unei garanții.

(4) Persoana vătămată nu este ținută să demonstreze că a cheltuit suma despăgubirii în scopul reparării prejudiciului.

(5) În cazul prejudiciului viitor, despăgubirea, indiferent de forma în care s-a acordat, va putea fi sporită, redusă sau stinsă dacă, după stabilirea ei, prejudiciul s-a mărit, s-a micșorat ori a încetat.

(6) Autorul faptei ilicite datorează de asemenea dobîndă de întîrziere la rata determinată conform art. 942 începînd cu data primirii de către persoana care răspunde de prejudiciu a somației de la partea vătămată. Dobînda de întîrziere se calculează din suma despăgubirii sau, în caz de reparare în natură a prejudiciului, din valoarea acelei reparații.

Colegiul Civil consideră că obligația debitorului Palii Veaceslav de achitarea dobânzii de întârziere apare odată ce acesta a fost notificat, astfel Colegiul constată că la data de 22.04.2024, Palii Veaceslav a fost notificat despre existența prejudiciului material în mărime de 6 386,00 lei în legătură cu defectele stabilite la automobilul Toyota Prius cu număr de înmatriculare ***** (f.d. 17), astfel din momentul menționat până la data depunerii cererii de chemare în judecată, dobânda de întârziere va avea o valoare în mărime de 16,65 lei calculată pentru o perioadă de 23.04.2024-30.04.2024.

În această ordine de idei, Colegiul civil va încasa de la Palii Veaceslav în beneficiul SRL „Nagoltrans”, chiria restantă în sumă de 33 180,00 lei, penalitate în sumă de 33 180,00 lei, prejudiciul material în sumă de 6 386,00 și dobânda de întârziere în sumă de 13,65 lei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul Civil va casa integral Hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 10.02.2025 cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea va fi admisă parțial.

Subsecvent, în conformitate cu prevederile art.82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 83 alin. (3) Cod de procedură civilă, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, precum și alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Potrivit art. 83 alin. (2) Cod de procedură civilă stipulează că taxa de stat se determină în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Potrivit pct. 1.1.3 din anexa nr. 1 Legii taxei de stat, nr. 213 din 31-07-2023 în vigoare din 01.01.2024, dacă valoarea acțiunii este de 50001–1500000 lei, urmează a fi achitată

suma conform următorului calcul 2050 lei + 3% din valoarea acțiunii care depășește 50001 lei.

Conform prevederilor art.94, alin.(1) CPC, cu privire la repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă partial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, reieșind din faptul că „Nagoltrans" SRL a avut câștig de cauză, cheltuielile suportate în legătură cu plata taxei de stat urmează a fi încasate din contul lui Palii Veaceslav proporțional părții admise.

Potrivit mărimii pretențiilor admise, taxa de stat va fi calculată reieșind din valoarea acțiunii în mărime de 72 759,65 lei, astfel taxa de stat ce urmează a fi încasată din contul intimatului Palii Veaceslav reprezintă suma de 2 732,76 lei pentru prima instanță.

În cadrul examinării cererii de apel în instanța de apel, lui „Nagoltrans" SRL i se va compensa taxa de stat în proporție de 2 322,84 lei, or potrivit Pct. 1.6 din anexa nr. 1 legii taxei de stat, nr. 213 din 31-07-2023 în vigoare din 01.01.2024, prevede că pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor de judecată, inclusiv pentru apelul incident și cererile de alăturare la apel, urmează a fi achitată suma de 85% din taxa de stat achitată în prima instanță, iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial – 85% din taxa calculată din suma contestată.

Iar potrivit art. 94 alin. (3) Cod Procedură Civilă, „Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii".

Subsecvent, conform art.90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

Conform art.96 alin.(1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Se contestă indubitabil că în cadrul examinării cauzei civile interesele apelantei „Nagoltrans" SRL au fost reprezentate de către avocatul Pagu Alexandru, ce se confirmă prin mandatul nr.2189076 din 10.05.2024 (f.d. 23), pentru serviciile acestuia au fost achitate de către reclamantă conform bonului de plată Seria DAA nr. 08470628 din 03.05.24 suma de 6 000,00 lei (f.d. 22).

Revenind la prevederile art.96 alin.(1), instanța de apel relevă importanța noțiunilor de real, necesar şi rezonabil, de altfel Colegiul reține că la interpretarea acestora de la caz la caz, acordarea unei abordări referitor la realitate, necesitate şi rezonabilitatea compensării cheltuielilor de asistenţă juridică, apreciere îi acordă instanța în fața căreia s-a examinat litigiu.

Astfel că aceste cheltuieli vor fi compensate din contul lui Palii Veaceslav, încasând din contul acestuia în beneficiul „Nagoltrans" SRL cheltuieli de asistență juridică în sumă

de 5 000,00 (trei mii, 00) lei pentru prima instanță, pornind de la realitatea, necesitatea şi rezonabilitatea compensării cheltuielilor de asistenţă juridică.

Din aceleași considerente, pentru instanța de apel, se va încasa suma în mărime de 2 500,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, de altfel potrivit bonului de plată nr. DAA 08470672 (f.d. 85), pentru serviciile de asistență juridică a avocatului Pagu Alexandru au fost achitate 5 000,00 lei.

Subsecvent, Colegiul Civil observă că potrivit ordinului de plată nr. 321 din 10.05.2024, „Nagoltrans" SRL a efectuat achitarea sumei în mărime de 200 lei în contul Judecătoriei Orhei cu titlu de taxă de timbru (f.d. 3).

În conformitate cu art. 2, alin. (1) Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 în vigoare din 01.01.2024, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac.

(2) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepția cazurilor prevăzute de prezenta lege.

(4) Taxa de timbru constituie 200 de lei.

În conformitate cu art. 2, alin. (2) Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 în vigoare din 01.01.2024 „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul".

Potrivit prevederilor art.84 CPC RM (1) taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii. (2) Taxa de timbru se achită în contul instanţelor de judecată şi se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanţelor publice şi responsabilităţii bugetar-fiscale nr.181/2014. (3) Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Potrivit prevederilor art. 364 alin. (1) CPC RM cererea de apel se depune în scris la instanţa judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat și/sau a taxei de timbru în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condiţiile legii.

Cu referire la cele menționate, Colegiul consideră oportun încasarea din contul lui Palii Veaceslav în contul „Nagoltrans" SRL a sumei de 200 lei, taxă de timbru achitată de apelant în prima instanță cu titlu de compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

În conformitate cu art.385 lit.c) CPC, Colegiul civil,-

Decide:

Cererea de apel depusă de avocatul Pagu Alexandru în interesele „Nagoltrans" SRL se admite.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 10.02.2025, cu emiterea unei noi hotărâri după cum urmează:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de „Nagoltrans" SRL, împotriva lui Palii Veaceslav.

Se încasează de la Palii Veaceslav domiciliat ***** IDNP *****, în beneficiul SRL „Nagoltrans” chiria restantă în sumă de 33180 (treizeci și trei mii una sută optzeci, 00) lei, penalitate în sumă de 33180 (treizeci și trei mii una sută optzeci, 00) lei, prejudiciul material în sumă de 6 386 (șase mii trei sute optzeci și șase, 00) lei, dobânda de întârziere în sumă de 13, 65 (treisprezece, 65) lei.

Se încasează de la Palii Veaceslav domiciliat ***** IDNP ***** în beneficiul SRL „Nagoltrans” cheltuieli de judecată pentru instanța de fond: taxa de stat proporțional pretențiilor admise în sumă de 2 732, 75 (două mii șapte sute treizeci și doi, 75) lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5000 (cinci mii, 00) lei, și pentru instanța de apel taxa de stat 2 322, 84 (două mii trei sute douăzeci și doi, 84) lei, taxa de timbru 200 (două sute, 00) lei și cheltuieli de asistență juridică 2500 (două mii cinci sute,00) lei.

În rest pretențiile SRL „Nagoltrans” se resping.

Decizia este definitivă dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicare prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului,
judecător Stanislav Grosu

Judecătorii: Alina Țihonschi Sajin Mariana